

לבו חזו מפעלות ה' התגלות נפלא מסוד גדלת התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי ז"ל:

[מספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן בתחלת הספר]

רבי שמעון בן יוחאי הבטיח שלא תשתכח תורה מישראל על ידו, כמובא בדברי רבותינו זכרונם לברכה (שבת קלח:): כְּשֶׁנִכְנְסוּ רְבוּתֵינוּ לְפָרֶם בִּיבְנָה, אָמְרוּ: עֵתִידָה תּוֹרָה שֶׁתִּשְׁתַּכַּח מִיִּשְׂרָאֵל. וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי שְׁלֹא תִשְׁתַּכַּח, שֶׁנֶּאֱמַר (דברים לא, כא): כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ. וּכְמִבּוֹאֵר בְּזֵהר (נשא קכד:): "בְּהַאי חֲבוּרָא דְאִיהוּ סֵפֶר הַזֵּהר יִפְקוּן בֵּה מִן גְּלוּתָא". וְעַתָּה בּוֹא וְרֵאָה וְהִבֵּן נִפְלְאוֹת נִסְתָּרוֹת שֶׁל תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, כִּי עַל בֶּן סֵמֶד רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי עֲצָמוּ עַל זֶה הַפְּסוּק "כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ", כִּי בְּאֵמַת בְּזֵה הַפְּסוּק בְּעֲצָמוּ מֶרְפוּ וְנִסְתָּר סוּד הַזֵּה, שֶׁעַל יְדֵי זִרְעוֹ שֶׁל יוֹחָאִי, שֶׁהוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, עַל יְדוֹ לֹא תִשְׁתַּכַּח הַתּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל. כִּי סוּפֵי תְבוּת שֶׁל זֶה הַפְּסוּק: **כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ** – הֵם אוֹתוֹת יוֹחָאִי. וְזֶה שְׁמֶרְפוּ וְנִסְתָּר הַפְּסוּק, כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ – מִפִּי זִרְעוֹ דִּיקָא, הֵינּוּ מִפִּי זִרְעוֹ שֶׁל זֶה בְּעֲצָמוּ שֶׁהוּא מֶרְפוּ וְנִסְתָּר בְּזֵה הַפְּסוּק, שֶׁהוּא הַתְּנָא יוֹחָאִי. כִּי עַל יְדֵי זִרְעוֹ שֶׁל יוֹחָאִי שְׁמֶרְפוּ בְּזֵה הַפְּסוּק בְּסוּפֵי תְבוּת כַּנֵּ"ל, שֶׁהוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, עַל יְדוֹ לֹא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה, כִּי בְּזֵהר דָּא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא כַּנֵּ"ל:

וְדַע, שְׁפֹד רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּעֲצָמוּ, הוּא מֶרְפוּ בְּפֶסוּק אַחֵר. כִּי דַע, כִּי הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן, הוּא בְּחִינַת (דניאל ד:): עִיר וְקַדִּישׁ מִן שְׁמַיָא נִחִית – רָאִשֵׁי תְבוּת שְׁמַעוֹן וְכוּ':

תְּפִלָּה לְל"ג בְּעוֹמֵר מִסְפֵּר הַקְּדוּשׁ לִיקוּטֵי תְּפִלוֹת (ח"ב תְּפִלָּה מ"ו).

וְתְּפִלָּה זֹאת מֵיִסְדַּת עַל פִּי הַסוּד הַנוֹרָא שְׁגִילָה רַבִּינוּ ז"ל עַל גְּדוּלַת רַשְׁבִּי ז"ל, שֶׁהִבְטִיחַ לְיִשְׂרָאֵל שְׁלֹא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה עַל יְדוֹ כִּי בְּזֵהר דָּא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא, בְּתַחֲלַת סֵפֶרוֹ הַקְּדוּשׁ לִיקוּטֵי מוהר"ן. וְמֵה טוֹב לְאוֹמְרָה עַל קַבְרוֹ הַקְּדוּשׁ שֶׁל רַשְׁבִּי ז"ל, מִי שְׁזוּכָה לְבוֹא לְשֵׁם, אֵד גַּם בְּכָל מְקוֹם הָאוֹמְרָה לֹא הִפְסִיד, כִּי הַתְּפִשְׁטוֹת נִשְׁמַת הַצְּדִיק הוּא בְּכָל הָעוֹלָם כְּמוֹכֵן בְּזֵהר הַקְּדוּשׁ.

עֲמִד, בְּאֵתִי עַד קֵץ כָּל הַדּוֹרוֹת, וְעוֹדֵי עֲמִד, עַדִּין אֲנוּ אַחֲזוּיִם בָּךְ, וּמִשְׁתַּוְּקָקִים לְעַבְדוּתְךָ בְּכָלוֹת הַנֶּפֶשׁ. אֲבָל אַף עַל פִּי כֵן, גַּם גְּדֹל רַחוּמֵינוּ מִמֶּךָ בְּעֵתִים הַלְלוּ; הוּא גַם בֶּן בְּלִי שְׁעוּר, כִּי טַבְעֵנוּ בִּינוֹן מְצוּלָה וְאִין מְעַמְד, בְּאֲנוּ בְּמַעֲמָקֵי מַיִם וְשִׁבְלַת שְׁטַפְתָּנוּ. וְרֵאָה אֵת עֲמִד יִשְׂרָאֵל מְרוּדִים מְאֹד, אֲשֶׁר אֵי אֲפִשֶׁר לְבָאֵר וְלִסְפֵּר גְּדֹל הַתְּנָרוֹת הַבַּעַל דְּבָר אֲשֶׁר הַתְּנָרָה בְּנוּ מְאֹד, עַד אֲשֶׁר הִפִּיל אוֹתָנוּ מְאֹד:

וְהִנֵּה אֲנִכִּי בְּעֵינַי, מִי אֲנִכִּי לְסַפֵּר צָרוֹת יִשְׂרָאֵל, רַק אַתָּם לְבַד יִדְעֶתֶם אֵת כָּל הַמְּעַמְד וּמַצָּב שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים הָאֵלֶּה. אֵד בְּאֵתִי לְסַפֵּר וְלַעֲקֵק עָלַי וְעַל נַפְשִׁי, עַל עֵצִים רַחוּקֵי מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְעַצֵּם פְּנָמִי וְעוֹנוֹתֵי הַרְבִּיִם וּפְשָׁעֵי הַעֲצוּמִים, וְ"עַל אֱלֹה אֲנִי בּוֹכִיָה עֵינַי עֵינַי יוֹרְדָה מַיִם", כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שׁוֹם דִּרְךָ אֵיךְ לְהַחְזִיר לִי הַכֶּחַ דְּקַדְשָׁה, וְאֵיךְ לְזַבּוֹת לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּבְאִיזָה דִּרְךָ אֶתְחִיל לְעֻזּוֹב דִּרְכֵי הַרְעָה וּמַחְשָׁבוֹתֵי הַמַּגְנוֹת, וְאֵיךְ וּבִמְה אֲזַכָּה לְתַקֵּן קַלְקוּלִים וּפְנָמִים בְּאֵלֶּה, "לֹא יִדְעֵתִי נַפְשִׁי, אֲנָה אֲנִי בָּא", אֲנָה אוֹלִיךְ אֵת חֲרַפְתִּי הַעֲצוּמָה, אֲנָה אֲבָרַח, אֲנָה אֲסַמֵּן מִפְּנֵי בְּשֵׁתִי וּכְלַמְתִּי, וְאָמַר לְהָרִים כְּפִסּוּנִי וְלַגְּבֻעוֹת נִפְלוּ

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי עִיר וְקַדִּישׁ מִן שְׁמַיָא נִחִית, בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא, בּוֹצִינָא עֲלָאָה, בּוֹצִינָא רַבָּא, בּוֹצִינָא יִקְרָא, אַתָּם הַבְּטַחְתֶּם לְיִשְׂרָאֵל שְׁלֹא תִשְׁתַּכַּח הַתּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל עַל יְדְכֶם, כִּי בְּזֵהר דָּא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא, וְאֶפְלוּ בְּתַקְוָה הַהִסְתָּרָה שְׁבַתוּךָ הַסְתָּרָה בְּעַקְבוֹת מְשִׁיחָא בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים הָאֵלֶּה, הַבְּטַחְתֶּם שְׂאֵף עַל פִּי כֵן לֹא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה מִפִּי זִרְעֵנוּ, כְּמוֹ שְׁבַתוֹב: "וְאֲנִכִּי הַסְתֵּר אֶסְתִּיר פָּנַי בַּיּוֹם הַהוּא עַל כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה, וְעַנְתָּה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעַד כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ":

וְהִנֵּה עַתָּה הִגִּיעוּ הַיָּמִים אֲשֶׁר אֵין לָנוּ בְּהֵם חֲפֵץ, כִּי אֲרֵךְ עָלֵינוּ הַגְּלוּת, וּמִשָּׁךְ עָלֵינוּ הַשְּׁעֵבֵד, וּבְכָל יוֹם אֲנוּ הוֹלְכִים וְדָלִים, וּמִטָּה יְדִינוּ מְאֹד, "כִּי אֲזַלְת יָד וְאֶפֶס עֲצוּר וְעֻזּוֹב", כִּי נִשְׁאַרְנוּ בִּיתוּמִים וְאִין אָב, וְאִין מִי יַעֲמוּד בְּעַדְנוּ. וְהִנֵּה בְּתַקְוָה סוּף הַגְּלוּת הַפֹּר הַזֵּה, וּכְבָר הַתְּחִיל לְהַתְּנוּצֵץ הַתְּנוּצָצוֹת מְשִׁיחַ מִימֵי הָאֱלֹהִי הָאֵרִי זְכַר צְדִיק לְבִרְכָה, וְעַמִּד בֵּית יִשְׂרָאֵל מִשְׁתַּוְּקָקִים וּמִתְנַעֲנְעִים מְאֹד לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְהַפֵּל חַפְצִים לְיִרְאָה אֵת שְׁמֶךָ בְּהַשְׁתַּוְּקָקוֹת נִמְרָץ וְנִפְלָא אֲשֶׁר לֹא הִיְתָה כְּזֹאת מִימֵי קֶדֶם, "הַקִּיצוֹתֵי וְעוֹדֵי

עלי, אוי מה היה לי, אוי מה היה לי, "על בן אמרתי
שעו מני אמרר בבכי", אולי יחוס אולי ירחם, כי אין
מעצור לני להושיע גם אותי בעת הזאת, כי הרבה רוח
והצלה לפניו, כמו שכתוב: "הן כל תוכל ולא יפצר
מפך מוזה, ומי יאמר לך מה תעשה". על בן באתי
בעני בפתח, רש דל ואביון, ננוע ומענה, מבלבל
ומטרף, עני וכואב, לצעק ולזעוק לפני הדרת
קדשתכם:

רבי רבי רבי, "אבי אבי, רכב ישראל ופרשיו",
נהירו דבוצינא דאורייתא, "עורה למה תישן",
איך תוכלו לסבול צרות ישראל, קומו והתעוררו עם
כל הצדיקי אמת, להסתפל ולראות במרירות צרות
נפשנו, "הקיצו ורננו שובגי עפר", קומו ישיגי מכפל
לסעדינו. צדיקי יסודי עולם, קומו בעזרתנו בעת צרה
הזאת, חוסו וחמלו על כל עדת בני ישראל, ובתוכם
עלי החוטא והפגום, המלא חטאים מכף רגל ועד ראש.
אתם ידעתם "את כל התלאה אשר מצאתנו" מיום
גלות הארץ עד הנה, כל מה שעבר על כלל ישראל
בכלליות, ובפרטיות מה שעבר על כל אחד ואחד,
ובפרט מה שעבר עלי מיום שנאצלו ונבראו ונוצרו
ונעשו נשמת ורוחי ונפשי ונופי, כל מה שעבר עלי
בכל גלגול וגלגול, ובפרט מה שעבר עלי בגוף הזה,
כל מה שעברתי מעודי עד היום הזה, מה שאני זוכר
עדין ומה שנשכח ממני, היספיקו כל אילי נביות לבאר
ולספר אפס קצה מהפגמים שפגמתי ביום אחד, כפי
מה שנוגעים הפגמים במקום שנוגעים כפי שרש
נשמת, ומכל שכן וכל שכן מה שפגמתי בכל הימים
שעברו עלי מיום היותי עד היום הזה, (בפרט וכי), מי
יוכל לספר, מי יוכל לשער, מה אדבר מה אתאונן, מה
אומר מה אדבר ומה אצטרף:

רבונו של עולם, תן בלב הצדיק הקדוש והנורא הזה
(אם יזכה להיות בארץ ישראל על קבר רשב"י, יאמר: השוכן פה),
ובלב כל הצדיקים אמתים, לבל יסתירו פניהם ממני,
ויעמדו בעדי למליצי אשר, להפוך בזכותי, ולבקש
ולמצא בי נקודות טובות, וימליצו טוב בעדי שתקרביני
אליד ברחמים, ותתן בי לב חדש, ורוח חדשה תתן
בקרבי, שאזכה להתעורר מעתה באמת לשוב אליך
באמת ובלב שלם. אי שמים הפגינו בעדי, כל בעלי
רחמים וחמלה חמלו עלי, כל שובגי עפר העתירו בעד
מטבע "ביון מצולה ואין מעמד" כמוני:

רבי רבי שמעון בן יוחאי, זכרו זאת ותשימו על לב,
שזכינו בדורות הללו לשמע נפלאות נוראות
גדלתכם, איך מרמז בתורה שעל ידכם לא תשכח
התורה, כי הפסוק שהבאתם ראיה ממנו, שהוא בי
לא תשכח מפני זרעו, הוא סופי תבות "יוחאי",
ושמכם הקדוש בעצמו מרמז בפסוק "עיר וקדיש מן
שמאי נחית", אשר אתם לבד יודעים סוד דברים
האלה, אתם לבד יודעים גדלת ההבטחה שהבטחתם
לישראל שהתורה לא תשכח מישראל על ידכם, ואיך
משה רבנו עליו השלום נבא על זה בתורתו הקדושה
מקדם:

על בן באתי להזכיר, נא רבותי הקדושים, חמלו עלי,
ואל תסתכלו על כל הרע שעשיתי מעודי עד היום
הזה, במחשבה דבור ומעשה, אשר המריתי אמרי אל,
ועצת עליון נאצתי, אל תביטו במעשי הרעים, ואל
תעשו עמי כחטאי, ואל אקוץ בעיניכם, על אשר זה
כמה אשר מעוררים אותי באלפים ורכבות רמזים
והתעוררות, ובכמה מיני עצות נכונות בכל יום ובכל
עת, להתקרב להשם יתברך, ואני בעצם קשיות ערפי
קלקלתי ופגמתי בכל זה, ולא הטיתי אוני ולבי לכל
זה. חוסו עלי, ואל תשיתו לב לכל זה, ואל יחר אפכם
בי חלילה, רק תחשבו מחשבות עוד מעתה, לבל אהיה
נדחה מהשם יתברך, ומכם חלילה, כי עדין "אין
מעצור לני להושיע" גם בעת הזאת, כי אין לי שום פח
עתה אלא כפי לבד, וגם זה מאתו יתברך אשר לא
עזב חסדו ואמתו מעמי, ונתן פח לעף כמוני, לדבר
עתה מעט דברים האלה, ועל זה תמכתי יתדותי,
שתרחמו עלי, ותעשו את אשר אזכה לשוב באמת
להשם יתברך, (ולבא לארץ ישראל מנהר בשלום, ולדבר כל זה ויותר
מזה שם על ציון שלכם הקדוש), וני הטוב ברחמי ישמע
תפלתכם, ויעזר ויגן ויושיע אותי ואת כל ישראל
למענכם, ויחזירני בתשובה שלמה לפניו מהרה,
ויאחזני ולא ירפני, ואל יעזבני ואל יששני בשום אפן,
עד שאזכה לשוב אליו באמת, ולהיות פרצונו הטוב
מעתה ועד עולם, ולתקן בחי את כל אשר פגמתי,
בכח וזכות הצדיקים אמתים, אשר עליהם לבד אני
נשען לסדר דברי אלה לפניהם ולפני השם יתברך.
בעל הרחמים, יודע תעלומות, "וי יגמר בעדי, וי חסדך
לעולם מעשי ידך אל תרף, הוציאה ממסגר נפשי
להודות את שמך, בי יכתירו צדיקים כי תגמל עלי":